

Igen tisztelt Kedves Barátom!

Goldakker nálam semmit nem protegyélhet, de ha ajánl valakit, akkor tudom hogy azt kapar a Kit én kivétel nélkül iszolám számára, araz jó barát.

Es ez esetben sajnálatomra mégis azt kell mondanom, hogy az ajánlatom nem vehetem hasznát.

A dolgotban tövédeknek kell lenni, mert a brassói főiskolában eridő perint nincs semminemű üresedés, de arra sincs ráhatás, hogy a nyelvészeti partot egyáltalán beláthatlan időre belül üresedés álljon be, mert tudtommal nincs

a tanárság körött egy sem, ki Brassót itt aranna hagyni.

Te ha még beállna is, hogy jön „prophéta a Saulok köze”, mit keresne ajánlottja mint classica philologus a reáliskolán? Van mondom, hogy nem tudnók hasznát venni, csak hogy a miniszter nem nevesi ki.

Külömben a minap azt a hírt hallottam, még pedig elég hiteltel forrásból, hogy az én brassói igazgatóskodásom napjai még vannak hámlálva. Nekem ez, ösvenen mondom, nagyon elszomorító hír volt és meglehetősen el vagyok felette keseredve, de talán abba a helyrebbé hoz, hogy jó gymnasiumi tanárokkal is kell már legrövidebb gondos-

Rodnom is arét levelét nem
senam az elintéztet rőre, de
es (esedley) embin meg elin-
téndőthőre.

Önnapigánat ricsórom is
nőm fives indvőletét jelentős,
redes levelét rősrőnve
igen tündője is darútja

Rombanding }

Brasso, 1902. V. 5.